

Dosarul nr. 2rac-192/2022
2-20079704-01-2rac-23082022

Prima instanță: Judecătoria Anenii Noi, sediul Central (A. Cașcaval)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Malii, V. Cotorobai, I. Țurcan)

Î N C H E I E R E

26 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Cabinetul Avocatului
„Gheorghe Botezatu”,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Cabinetul Avocatului „Gheorghe Botezatu” împotriva Sosității cu Răspundere
Limitată „Ecosem Grup” în proces de insolabilitate, cu privire la încasarea
datoriei,

împotriva deciziei din 05 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 14 iulie 2020 CA „Botezatu Gheorghe” a depus cerere de chemare în
judecată împotriva SRL „Ecosem Grup”, în proces de insolabilitate, prin care a
solicitat încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a indicat că, în perioada anilor 2015-2017 a prestat SRL
„Ecosem Grup” în proces de insolabilitate, mai multe servicii de asistență
juridică, datoria constituind 60 735,96 de euro. În luna noiembrie 2017 pârâtul a
intrat în procedură de insolabilitate, iar în decembrie 2017 reclamantul a depus
cerere de admitere a creanțelor în suma indicată a datoriei.

După mai mult de 2 ani de examinare, instanța de insolabilitate a validat
creanța reclamantului parțial în sumă de 18 072,34 de euro, iar pentru restul sumei
a constatat litigiu de drept și a indicat că reclamantul urmează să se adreseze cu
cerere de chemare în judecată la instanța de drept comun pentru confirmarea
creanței. Acest fapt s-a confirmat prin copia încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul
Central din 13 decembrie 2019.

Prin decizia din 26 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost casată parțial
încheierea primei instanțe, constatându-se litigiu de drept pe toată suma creanței
reclamantului față de pârât și a indicat despre necesitatea adresării reclamantului în
instanța de drept comun pentru confirmarea întregii sume a creanței față de pârât.

A invocat că, în motivare ambele instanțe au considerat că creanțele

reclamantului față de pârât urmează să fie confirmate de către instanța de drept comun din considerentul că de către pârât nu au fost confirmate datoriile față de reclamant prin facturi fiscale și că instanța de insolabilitate este limitată în procedeele juridice de examinare a temeiurilor creanței, iar instanța de drept comun are mai multe posibilități pentru confirmarea creanței reclamantului având în vedere și faptul că pot fi administrate mai multe mijloace de probă.

A menționat reclamantul că, creanțele au fost contestate de alți creditori care au solicitat instanței de insolabilitate să respingă creanțele acestuia. Instanța de insolabilitate prin decizie irevocabilă a respins solicitările contestatarilor, astfel stabilind că creanțele reclamantului față de pârât există, dar având în vedere limitele invocate de către instanța de insolabilitate de procedee disponibile de examinare, a indicat că creanțele urmează să fie confirmate de către instanța de drept comun. Prin urmare, la data de 01 decembrie 2015 între reclamant și pârât a fost încheiat contractul cadru de asistență juridică nr. 139. Conform pct. 1.2 al contractului, avocatul acordă servicii de asistență juridică separat câte un serviciu sau combinat în grupuri de servicii, comandate de client prin comenzi, perfectate de părți în formă de anexe la contract. În această ordine de idei între reclamant și pârât au fost încheiate 9 anexe la contractul cadru.

Asistența juridică pe anexa nr.1 la contract a fost executată integral și a fost achitată de către pârât. Asistența juridică pe anexele 2-6 la contract a fost executată integral, dar nu a fost achitată de pârât, datoria constituind 145 000 de lei, acest fapt se confirmă prin copia scrisorii de garanție din 11 martie 2016, atașată la cerere ca anexa nr. 14, cât și prin actele de inventariere a lucrului avocatului și a datoriei pârâtului atașate ca anexe subsecvente. Asistența juridică pe anexele 7-8 la contract a fost executată integral, dar a fost achitată parțial de către pârât și anume conform anexei nr. 7 în sumă echivalentă a 3383,60 de euro, respectiv suma datoriei constituie 5 616, 40 de euro, conform anexei nr. 8 - în sumă echivalentă a 1 927,19 de euro, respectiv suma datoriei constituie 6 072,81 de euro. Conform anexei nr. 9 la contract, părțile au convenit asupra prestării de asistență juridică curentă lunară către pârât contra sumei de 1 500 de euro lunar. Cu referire la participarea pe cauze în instanțe de judecată din partea pârâtului, a fost stabilită limita de 10 cauze sau 5 milioane de lei în valoarea acțiunii, în caz de depășire urmând să fie achitate suplimentar.

Reclamantul a notat că, după depășirea limitei valorii acțiunilor, părțile au încheiat 33 de suplimente la anexa nr. 9 la contract și anume suplimentele 1-32, inclusiv nr. 23 prim. Conform suplimentelor, părțile au stabilit că suma onorariului pentru reprezentare în cauzele respective va fi egală procentului mediu stabilit ca tarif pentru reprezentare de tarifele recomandate de Uniunea Avocaților din R. Moldova adoptate prin decizia Consiliului Baroului Avocaților. Acest fapt este confirmat prin copiile adevărate ale suplimentelor la anexa nr. 9 la contract, atașate la cerere ca anexa nr. 15 și copia Recomandării de onorarii din 29 decembrie 2005. La fel, în confirmarea participării pe 33 de cauze doar în instanțe de judecată au fost anexate copiile adevărate a 33 de mandate de avocat ca anexa nr. 17.

A mai invocat reclamantul că, în perioada iulie 2016 - noiembrie 2017, a participat pe cauzele pârâtului în valoare totală de peste 120 milioane de lei, inclusiv cauze de complexitate deosebită, a întocmit mai mult de 200 de acte procesuale, cereri, adresări, plângeri, pretenții, răspunsuri la pretenții și scrisori inclusiv a investitorilor din toate complexele locative ale pârâtului, a asistat mai

mult de 100 de ședințe cu contragenții, adunări cu investitorii și alte proceduri ale clientului. Pe sumele achitărilor parțiale ce le-a făcut în anul 2016, pârâtul a recepționat serviciile prin acte de recepție și facturi. În rest însă, pe parcursul anului 2017 pentru serviciile reclamantului pârâtul refuza perfectarea recepției serviciilor prin facturi, motivând că nu are posibilitate să achite și va recepționa facturi din partea reclamantului pe sumele datoriilor când va avea posibilitate să achite.

A susținut că, în luna august 2017 după o evaluare parțială a lucrului efectuat pentru pârât și a datoriilor pârâtului, ultimul a emis scrisoare de garanție din 10 septembrie 2017 în care a confirmat și a garantat achitarea datoriei suplimentare la scrisoarea de garanție din 11 martie 2016 și anume în sumă de 29 300 de euro. La 20 septembrie 2017, părțile au efectuat o inventariere a serviciilor prestate de reclamant și a datoriilor pârâtului, prin care pârâtul a confirmat recepția serviciilor reclamantului pe anexele 1-9 în sumă de 57 735,96 de euro suplimentar la cele recepționate pe facturi emise pe servicii achitate din anul 2016, respectiv pârâtul a confirmat datoria sa față de reclamant în sumă de 57 735,96 de euro, valabilă la data întocmirii actului de inventariere a serviciilor și a datoriilor, cât și a actului de confirmare a recepției serviciilor prestate de reclamant, ambele din 20 septembrie 2017. Din data întocmirii actelor respective, reclamantul a continuat să presteze servicii de asistență juridică curente încă pe parcursul a 2 luni, respectiv în baza anexei nr. 9 la contract la suma confirmată de pârât 57 735,96 de euro, s-a adăugat încă 2*1 500 de euro, în total suma de 60 735,96 de euro.

Reclamantul a menționat că în baza contractului nr. 139 din 01 decembrie 2015, a anexelor nr. 1-9 la contract, suplimentelor nr. 1-32 la anexa nr. 9 la contract, semnate de către reclamant și pârât și prestării serviciilor în baza lor de către reclamant, fapt confirmat prin copiile adevărate ale contractului, anexelor, suplimentelor, mandatelor de avocat, actelor de confirmare a recepției, actelor de inventariere a lucrului și a datoriilor, scrisorilor de garanție, atașate la cererea de chemare în judecată, a apărut și a devenit exigibilă obligația pârâtului de a plăti onorariul pentru serviciile prestate în sumă de 60 735,96 de euro.

Prin hotărârea din 13 august 2021 a Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de CA „Botezatu Gheorghe” împotriva SRL „Ecosem Grup” în proces de insolabilitate, cu privire la încasarea datoriei.

S-a încasat de la SRL „Ecosem Grup”, în proces de insolabilitate în beneficiul CA „Botezatu Gheorghe”, datoria în baza anexei nr. 9 (fără suplimente) la contractul cadru de asistență juridică nr. 139 din 01 decembrie 2015 în sumă de 18 072,34 de euro sau echivalentul în lei moldovenești la data stingerii datoriei.

S-a încasat de la SRL „Ecosem Grup”, în proces de insolabilitate, în beneficiul CA „Botezatu Gheorghe” cheltuielile de judecată cu titlu de taxă de stat în sumă de 11 260,87 de lei.

În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 08 septembrie 2021, CA „Botezatu Gheorghe”, a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 13 august 2021 a Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central, prin care a solicitat casarea hotărârii instanței de fond în partea în care a fost respinsă cererea de chemare în judecată, cu emiterea unei decizii noi de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 05 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de

apel depusă de CA „Botezatu Gheorghe” și s-a menținut hotărârea din 13 august 2021 a Judecătorei Anenii Noi, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că, anexarea împuternicirilor acordate de către SRL „Ecosem Grup”, dar și a înscrisurilor ce atestă prestarea serviciilor de asistență juridică nu sunt suficiente pentru adjudecarea sumelor pretinse a fi încasate cu titlu de datorie în condițiile în care factura reprezintă valoarea muncii prestate de către CA „Gheorghe Botezatu” pentru serviciile de asistență juridică prestate către SRL „Ecosem Grup”, adică onorariul acestuia. Astfel, nu au fost stabilite condițiile necesare pentru încasarea sumei solicitate în lipsa facturilor ce ar confirma prestarea serviciilor, în special raportate la rezonabilitatea sumei solicitate.

A reținut Curtea de Apel Chișinău că, concluzia instanței de fond potrivit căreia anexa nr. 9 la contractul cadru nr. 139 stabilește o modalitate clară de remunerare a avocatului pentru serviciile prestate și anume de 1 500 de euro lunar, este corectă. Cu referire la criticele formulate de CA „Gheorghe Botezatu” în cererea de apel Colegiul a considerat necesar de a le respinge în condițiile în care actul de inventariere a serviciilor și datoriilor și actul de confirmare a recepției serviciilor prestate, nu au fost confirmate prin facturi fiscale.

La 03 august 2022, CA „Gheorghe Botezatu”, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 05 mai 2022 prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și casarea parțială a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei decizii noi prin care să fie încasată datoria în sumă de 42 663,62 de euro și taxa de stat.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată, astfel interpretând în mor eronat legea.

A relatat că, prin actul de confirmare a prestării asistenței juridice din 20 septembrie 2017, actul de inventariere a lucrului recurentului și datoriilor intimatului din aceeași dată, intimatul a recunoscut și a acceptat spre plată datoria față de recurent formată în baza contractului cadru și anexelor nr. 2-9 la contract și a suplimentelor nr. 1-32 la anexa nr. 9, în sumă totală de 57 735,96 de euro.

Suplimentar a mai invocat că datoria se confirmă și prin scrisoarea de garanție din 11 martie 2016 în sumă de 145 000 de lei, prin scrisoarea de garanție din 10 septembrie 2017 în sumă de 29 300 de euro și prin actele contabile ce confirmă achitarea parțială de către intimat în anul 2016 a onorariilor datorate recurentului.

A menționat că, în baza contractului cadru de asistență juridică între părți, a anexelor și suplimentelor la anexa nr. 9 recurentul a prestat asistență juridică intimatului timp de 2 ani de zile.

Sușține că în afară de cumulul probelor anexate la dosar ce confirmă volumul asistenței juridice și complexitatea acesteia, la dosar sunt anexate actele de confirmare a prestării asistenței juridice din 20 septembrie 2017 și de inventariere a lucrului recurentului și datoriilor intimatului, contrasemnate de către ambele părți. Astfel, consideră că odată cu casarea parțială a hotărârii primei instanțe și integrală a deciziei instanței de apel în partea respinsă, instanța de recurs urmează să dispună admiterea cerințelor respinse de către prima instanță și de către instanța de apel.

La 23 august 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa participanților copia cererii de recurs depusă de către CA „Gheorghe Botezatu”, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin

scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 45, vol.3).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 05 mai 2022. Decizia motivată a fost expediată participanților la proces prin intermediul poștei electronice la data de 05 iulie 2022, (f.d. 14).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, instanța de recurs constată că CA „Gheorghe Botezatu”, s-a conformat prevederilor legale, declarând recurs la 03 august 2022, împotriva deciziei instanței de apel, în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură

civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helters c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către CA „Gheorghe Botezatu”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Cabinetul Avocatului „Gheorghe Botezatu”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Galina Stratulat

Victor Burduh